

Motion till riksdagen

1988/89:Jo413

av Sven-Åke Nygårds m.fl. (s)

En allmän fiskevårdsavgift

Sportfisket är idag en av våra allra största fritids- och friluftaktiviteter, en folkrörelse som innefattar samtliga ålders- och socialgrupper. Intresset för sportfiske ökar också ständigt i landet. En undersökning gjord av Statistiska Centralbyrån (SCB) 1976 visade att cirka 2 miljoner svenskar fiskade någon gång per år och att cirka 1 miljon av dessa fiskade oftare än fem gånger per år. Vid SCBs undersökning 1982/83 var motsvarande siffror 2,2 miljoner resp. 1,2 miljoner.

Anledningarna till detta stora och ökande sportfiskeintresse är bl.a. att sportfiske är en billig fritidsaktivitet. Sportfiske kan bedrivas av gammal och ung, män och kvinnor, handikappade etc.

Sportfisket har en mycket stor motivbredd, dvs. det rymmer många olika aktiviteter och är synnerligen lämpat som familjeaktivitet. Sportfisket har särskilt goda egenskaper vad gäller naturfostran av barn och ungdom. Allt detta gör sportfisket till en värdefull fritidsaktivitet, inte bara för den enskilde utövaren utan också för samhället. Från samhällets sida har man nu också börjat upptäcka sportfiskets stora betydelse, inte bara socialt och rekreativt, utan också för turismen, den svenska såväl som den utländska. Stora satsningar planeras på detta område. Vad gäller t.ex. projektet Laxfond för Vänern, där en rad länsstyrelser och kommuner ingår, räknar man med att en satsning på sportfisket i Vänern skulle ge stora direkta turistinkomster samt mellan 300 och 400 årsarbeten inom regionen. Liknande planer för att utveckla fisketurismen finns även på åtskilliga andra håll.

Förutsättningen för en vidare utveckling av sportfisket som fritidsaktivitet är emellertid att en effektivare fiskevård planeras och genomförs. Resurserna är inte outtömliga och en mängd andra intressen gör anspråk på den befintliga vattenresursen. Sedan några år är sportfisket fritt runt hela vår kust samt i de fem största sjöarna, en mycket uppskattad reform. Men för att ytterligare utveckla dessa vatten för sportfiske måste medel avsättas såväl för fiskevård som för service. Inom enskilda vatten kan förvisso fiskekortsavgifter ge vissa medel för fiskevård, men för att kunna bibehålla och utveckla ett sportfiske för alla fordras ett tillskott av medel för insatser inom fiskevården.

Det statliga stödet uppgår för närvarande till knappt 5 milj. kr., varav huvuddelen går till bildandet av fiskevårdsområden (FVO). Budgetåret 1986/87 utdelades i statligt fiskevårdsbidrag cirka 2 milj. kr. Bidragsundersökningarna uppgick till drygt 15 miljoner förutom det som anslogs för bildandet av FVO.

Det verkliga behovet för fiskevården i landet kan beräknas till minst det

dubbla. Något ökat fiskevårdsbidrag har emellertid inte aviserats från statsmakterna. I realiteten innebär detta en minskning genom att större belopp nu och under de närmast följande åren måste användas för bildandet av FVO, vilka enligt bestämmelserna ska vara klara senast 1990.

Fiskevattensutredningen föreslog att för finansiering av fiskevårdsåtgärder borde en allmän fiskevårdsavgift införas. D. v. s. att alla som fiskar skulle lösa ett allmänt fiskekort, med undantag av ungdomar under exempelvis 15 år. En sådan avgift skulle kunna inbringa cirka 20 milj. kr. till vård och utveckling av fisket. Fiskeristyrelsen lade i sin petita till 1987/88 års budget förslag om införande av fiskevårdsavgift för täckande av kostnader för fiskevården. Regeringen har hitintills varit avvisande till förslaget bl. a. på grund av administrativa skäl. Enligt vår mening har införandet av ett fritt handredskapsfiske utefter våra kuster och de fem största insjöarna inneburit att betydande fiskevatten nu står till det allmänna fiskets förfogande. Det finns därför starka skäl att öka fiskevårdsinsatserna. Det bör med anledning därav prövas att täcka dessa kostnader genom fiskevårdsavgift.

Med hänvisning till tidigare riksdagsbehandlingar i denna fråga har förslaget avstyrkts. Motiveringen har varit att kostnaderna för administration, kontroll och tillsyn är svåra att beräkna. Enligt vår uppfattning kan dessa kostnader minimeras om fiskeorganisationen ges i uppdrag att ansvara för detta. Denna modell är ju redan prövad på jaktområdet.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om införandet av en allmän fiskevårdsavgift.

Stockholm den 19 januari 1989

Sven-Åke Nygårds (s)

Anita Modin (s)

Barbro Evermo Palmerlund (s)